VERORDENING (EG) Nr. 426/98 VAN DE COMMISSIE

van 23 februari 1998

tot wijziging van de bijlagen I, II en III bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van 26 juni 1990 houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 121/98 van de Commissie [2], inzonderheid op de artikelen 6, 7 en 8,

Overwegende dat er krachtens Verordening (EEG) nr. 2377/90 geleidelijk maximumwaarden moeten worden vastgesteld voor residuen van alle farmacologisch werkzame substanties die in de Gemeenschap worden gebruikt in aan voedselproducerende dieren toegediende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik;

Overwegende dat, alvorens maximumwaarden voor residuen worden vastgesteld, alle relevante gegevens betreffende de veiligheid van de residuen van de stof in kwestie voor de consument van levensmiddelen van dierlijke oorsprong, alsmede het effect van residuen op de industriële verwerking van de levensmiddelen, door het Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik moeten zijn onderzocht;

Overwegende dat er bij het vaststellen van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong dient te worden omschreven in welke diersoorten residuen mogen worden aangetroffen, welke concentraties daarvan in elk voor consumptie in aanmerking komend weefsel van een behandeld dier toelaatbaar zijn (te onderzoeken weefsel) en welk type residu voor de controle van de residuen van belang is (indicatorresidu);

Ovewegende dat er, voor de controle van residuen zoals door de desbetreffende communautaire wetgeving wordt voorgeschreven, meestal maximumwaarden voor residuen in de te onderzoeken weefsels, de lever of de nieren zullen moeten worden vastgesteld; dat lever en nieren evenwel vaak uit voor de internationale handel bestemde karkassen worden verwijderd, en dat bijgevolg ook steeds maximumwaarden voor residuen in spier- of vetweefsel moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat, wat geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik betreft die aan legpluimvee, melkvee of honingbijen worden toegediend, ook maximumwaarden moeten worden vastgesteld voor residuen in eieren, melk en honing;

Overwegende dat triclabendazool in bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2377/90 dient te worden opgenomen;

Overwegende dat isofluran in bijlage II van Verordening (EEG) nr. 2377/90 dient te worden opgenomen;

Overwegende dat, om de afronding van wetenschappelijk onderzoek mogelijk te maken, teflubenzuron in bijlage III van Verordening (EEG) nr. 2377/90 dient te worden opgenomen;

Overwegende dat moet worden voorzien in een termijn van 60 dagen alvorens deze verordening van kracht wordt, teneinde de lidstaten toe te laten om, met het oog op de bepalingen van deze verordening, eventueel de nodige aanpassingen aan te brengen in de reeds eerder overeenkomstig Richtlijn 81/851/EEG van de Raad [3], gewijzigd bij Richtlijn 93/40/EEG [4], verleende vergunningen voor het op de markt brengen van de bedoelde geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Permanent Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlagen I, II en III bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 worden gewijzigd zoals bepaald in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zestigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

[1] PB L 224 van 18. 8. 1990, blz. 1.
[2] PB L 11 van 17. 1. 1998, blz. 11.
[3] PB L 317 van 6. 11. 1981, blz. 1.
[4] PB L 214 van 24. 8. 1993, blz. 31.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 februari 1998.

Voor de Commissie
Martin BANGEMANN
Lid van de Commissie

BIJLAGE

A. Bijlage I wordt als volgt gewijzigd:

2. Antiparasitaire middelen

2.1. Geneesmiddelen tegen endoparasiten

2.1.3. Benzimidazolen en probenzimidazolen

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximum-waarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
„Triclabendazool	Som van de extraheerbare residuen die tot ketotriclabendazool geoxideerd kunnen worden	Runderen, schapen	100 µg/kg	Spier, lever, nieren	Niet gebruiken bij dieren die voor menselijke consumptie bestemde melk produceren”

B. Bijlage II wordt als volgt gewijzigd:

2. Organische verbindingen

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
„Isofluran	Paardachtigen	Uitsluitend voor gebruik als anestheticum”

C. Bijlage III wordt als volgt gewijzigd:

2. Antiparasitaire middelen

2.1. Geneesmiddelen tegen ectoparasiten

2.1.2. Acylureumderivaten

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximum-waarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
„Teflubenzuron	Teflubenzuron	Zalmachtigen	500 µg/kg	Spier en huid in natuurlijke verhoudingen	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1. 7. 1999”